

1. ΑΝΗΣΥΧΗΤΙΚΕΣ ΕΙΝΑΙ ΟΙ ΠΡΟΒΛΕΨΕΙΣ ΙΔΙΑΙΤΕΡΑ ΓΙΑ ΧΩΡΕΣ ΟΠΩΣ Η...

Μέσο: . . . . . ΕΛΕΥΘΕΡΗ ΩΡΑ

Ημ. Έκδοσης: . . . 18/06/2019 Ημ. Αποδελτίωσης: . . . 18/06/2019

Σελίδα: 23

ΔΗΜΟΓΡΑΦΙΚΗ
ΒΟΜΒΑ

Έρευνα: 100 εργαζόμενοι θα στηρίζουν 106 μη απασχολούμενους στην Ελλάδα το 2060

Ανησυχητικές είναι οι προβλέψεις, ιδιαίτερα για χώρες όπως η Ελλάδα, σύμφωνα με έρευνα για το δημογραφικό και τις επιπτώσεις του στα ασφαλιστικά συστήματα στην Ευρώπη. Με δεδομένο ότι το προσδόκιμο ζωής του μέσου Ευρωπαίου προβλέπεται ότι θα αυξάνεται κατά δύο χρόνια ανά δεκαετία, σχεδόν ένας στους τρεις κατοίκους της ΕΕ θα είναι άνω των 65 ετών το 2060, έναντι 19% που ήταν το 2015, σύμφωνα με την έρευνα του JRC της ΕΕ και του Διεθνούς Ινστιτούτου Ανάλυσης Εφαρμοσμένων Συστημάτων. Παράλληλα, ως το 2060 η ΕΕ θα διαθέτει μικρότερο εργατικό δυναμικό (215 εκατ. έναντι 245 εκατ. το 2015), αλλά καλύ-

πτερα μορφωμένο. Το γεγονός ότι οι εργαζόμενοι στο μέλλον θα είναι λιγότεροι αποτελεί μεγάλη πρόκληση για τα ασφαλιστικά και τα συνταξιοδοτικά συστήματα, αφού το μικρότερο εργατικό δυναμικό θα πρέπει να υποστηρίξει με τις εισφορές τους περισσότερους ηλικιωμένους και συνταξιούχους. Η αναλογία ανενεργού-ενεργού πληθυσμού -δηλαδή ο βαθμός εξάρτησης των συνταξιούχων και λοιπών μη απασχολούμενων από τους εργαζόμενους- ήταν περίπου 1,05 στην ΕΕ το 2015 (δηλαδή 105 μη εργαζόμενοι ήσαν εξαρτημένοι από 100 εργαζόμενους) και προβλέπεται -με τις σημερινές τάσεις- να αυξηθεί στο 1,36 το 2060, αν και θα υπάρχουν μεγάλες διαφορές από χώρα σε χώρα. Χώρες

που συνδυάζουν υπογεννητικότητα, υψηλό προσδόκιμο ζωής και χαμηλή απασχόληση, θα έχουν το μεγαλύτερο πρόβλημα. Για την Ελλάδα π.χ. προβλέπεται αναλογία 1,69 (169 μη εργαζόμενοι θα εξαρτώνται από 100 εργαζόμενους) και για την Ιταλία 1,72, ενώ στο άλλο άκρο θα βρίσκονται χώρες όπως η Σουηδία (1,04) και η Δανία (1,05). Η μελέτη του JRC, σύμφωνα με το ΑΠΕ, εξετάζει διάφορα σενάρια για να βελτιωθεί η κατάσταση. Από τις τρεις βασικές κυριότερες επιλογές (αύξηση της γεννητικότητας, της εισροής μεταναστών από χώρες εκτός ΕΕ και της απασχόλησης), οι ερευνητές θεωρούν πιο κρίσιμο να διευρυνθεί η απασχόληση, κάτι που αφορά την περαιτέρω διεύρυνση της συμμε-

τοχής των γυναικών στην αγορά εργασίας. Παράλληλα, προτείνεται να ενθαρρυνθεί και η συνέχιση της εργασίας πέρα από τα 65 χρόνια. Σύμφωνα με την έκθεση, η ηλικία των 65 δεν πρέπει πια να θεωρείται συνώνυμη με το τέλος της παραγωγικής ζωής ενός ανθρώπου και η ηλικία συνταξιοδότησης πρέπει να γίνει πιο ευέλικτη στο μέλλον. Αν όλα τα κράτη μέλη βελτίωναν έως το 2060 το ποσοστό απασχόλησης του εργατικού δυναμικού τους για να φθάσουν τις χώρες με την καλύτερη επίδοση σήμερα (π.χ. Σουηδία), τότε η ΕΕ δεν θα εξαρτιόταν τόσο από την αύξηση της εισροής μεταναστών ως εργατικού δυναμικού, ούτε από την αύξηση της γεννητικότητας.

22 ΠΟΛΙΤΙΚΗ-ΕΛΛΑΔΑ

Η Ευρώπη γερνάει...

Ανησυχητικά είναι τα ευρήματα της μελέτης από το Κοινό Κέντρο Ερευνών της ΕΕ σχετικά με τη ζωή και την εργασία στην Ευρώπη το 2060, σύμφωνα με τα οποία ένας στους τρεις Ευρωπαίους θα είναι πάνω από 65 ετών, ενώ στην Ελλάδα 169 μη απασχολούμενοι θα αναλογούν σε 100 εργαζομένους. Σύμφωνα με τα στοιχεία της έρευνας, όπως δημοσιεύεται από το Αθηνναϊκό-Μακεδονικό Πρακτορείο Ειδήσεων, οι Ευρωπαίοι μπορούν να προσβλέπουν σε ζωές πιο μακριές, υγιείς και δραστήριες, χάρη στις συνεχείς προόδους στη βιοϊατρική και στην ποιότητα ζωής, που έχουν ως αποτέλεσμα το μέσο προσδόκιμο ζωής κατά τη γέννηση ενός ανθρώπου στην Ευρωπαϊκή Ένωση να είναι σήμερα περίπου τα 81 έτη, εννέα χρόνια πάνω από το μέσο παγκόσμιο όρο. Το προσδόκιμο ζωής του μέσου Ευρωπαίου προβλέπεται ότι στο μέλλον θα αυξάνεται κατά δύο χρόνια ανά δεκαετία. Η μελέτη, επίσης, προειδοποιεί ότι μερικές χώρες του ευρωπαϊκού Νότου, όπως η Ελλάδα, μπορεί να αντιμετωπίσουν περαιτέρω συρρίκνωση πληθυσ-

μού έως το 2060, αλλά και γήρανση του, καθώς -παράλληλα με την ενδημική υπογεννητικότητα τους- συνεχίζουν να μεταναστεύουν σε άλλες χώρες δυναμικά τμήματα του εργατικού δυναμικού τους, ένα φαινόμενο που εν μέρει οφείλεται στη «διαρροή εγκεφάλων». Την ίδια περίοδο 2020-2060 προβλέπεται ότι θα συνεχιστεί η αύξηση του παγκόσμιου πληθυσμού, ιδίως στην Αφρική και στην Ασία, άρα και οι μεταναστευτικές ροές προς την Ευρώπη. Οι ροές αυτές μπορεί να ενταθούν και για άλλους λόγους (πέρα από την ανασφάλεια λόγω των εμπόλεμων συγκρούσεων, την έλλειψη οικονομικών ευκαιριών, την ανεπάρκεια των υποδομών κ.α.), όπως είναι η κλιματική αλλαγή. Το «κλειδί» για να μπει ένα 'φρένο' σε αυτή την πληθυσμιακή αύξηση, σύμφωνα με τη μελέτη, είναι να βελτιωθεί το μορφωτικό επίπεδο των κατοίκων, ιδίως των κοριτσιών και γυναικών, σε αυτές τις ηπείρους, καθώς η διεθνής εμπειρία έχει δείξει ότι η μόρφωση και ο οικογενειακός προγραμματισμός πάνε χέρι-χέρι.

3. ΠΕΡΙΣΣΟΤΕΡΑ ΕΤΗ ΕΡΓΑΣΙΑΣ ΓΙΑ ΝΑ ΣΥΝΤΗΡΗΘΕΙ Ο ΜΗ ΕΝΕΡΓΟΣ...

Μέσο: .....ΕΣΤΙΑ

Ημ. Έκδοσης: ...18/06/2019 Ημ. Αποδελτίωσης: ...18/06/2019

Σελίδα: 2

Ἐν συντομία

Περισσότερα ἔτη ἐργασίας γιὰ νά συντηρηθεῖ ὁ μὴ ἐνεργὸς πληθυσμὸς

ΤΟ ΠΡΟΣΔΟΚΙΜΟ ζωῆς τοῦ μέσου Εὐρωπαϊοῦ προβλέπεται ὅτι στό μέλλον θά αὐξάνεται κατά δύο χρόνια ἀνά δεκαετία. Ἄν αὐτή ἡ τάσις ὄντως ἐπιβεβαιωθεῖ, τότε –συνφώνως πρὸς μία νέα μελέτη τοῦ Κοινοῦ Κέντρου Ἐρευνῶν τῆς Εὐρωπαϊκῆς Ἐπιτροπῆς καί τοῦ Διεθνoῦς Ἰνστιτοῦτου Ἀναλύσεως Ἐφαρμοσμένων Συστημάτων– τὸ 2060 τὸ 32% τοῦ πληθυσμοῦ τῆς ΕΕ, δηλαδή σχεδὸν ὁ ἓνας στοὺς τρεῖς κατοίκους, θά εἶναι ἄνω τῶν 65 ἐτῶν, ἐναντι ποσοστοῦ 19% τὸ 2015 καί μόνο 13% τὸ 1960.

Ἐπί πλέον, ἕως τὸ 2060 ἡ ΕΕ θά διαθέτει ἓνα μικρότερο ἐργατικὸ δυναμικὸ (215 ἑκατομμύρια ἐναντι 245 ἑκατομμυρίων τὸ 2015), ἀλλὰ ἀκόμη καλύτερα μορφωμένο (τὸ 59% θά ἔχει μετα-δευτεροβάθμια ἐκπαίδευση τὸ 2060, ἐναντι 35% τὸ 2015). Ὅμως ἐπειδὴ, ἂν καί πῖο μορφωμένοι, οἱ μελλοντικοὶ Εὐρωπαῖοι ἐργαζόμενοι θά εἶναι συνολικὰ λιγώτεροι λόγω τῆς γηράνσεως τοῦ πληθυσμοῦ, αὐτὸ θά ἀποτελέσει μεγάλη πρόκληση γιὰ τὰ ἀσφαλιστικά-συνταξιοδοτικὰ συστήματα καί τὸ κράτος πρόνοιας. Λιγώτεροι ἐργαζόμενοι θά πρέπει νά ὑποστηρίζουν μέ τίς εἰσφορές τους περισσότερους ἡλικιωμένους καί συνταξιούχους, οἱ ὁποῖοι θά ἐξαρτῶνται ἀπὸ τοὺς πρῶτους. Ἡ μελέτη, ἐπίσης, προειδοποιεῖ ὅτι μερικές χώρες τοῦ εὐρωπαϊκοῦ Νότου (ὅπως ἡ Ἑλλάς) μπορεῖ νά ἀντιμετωπίσουν περαιτέρω συρρίκνωση πληθυσμοῦ ἕως τὸ 2060, ἀλλὰ καί γήρανσή του, καθὼς –παράλληλα μέ τὴν ἐνδημικὴ ὑπογεννητικότητά τους– συνεχίζουν νά μεταναστεύουν σέ ἄλλες χώρες δυναμικὰ τμήματα τοῦ ἐργατικοῦ δυναμικοῦ τους.